

ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ 2014

Πρόγραμμα

Εκλογική Διακήρυξη

Για μια άλλη κοινωνική και πολιτική συγκρότηση του Δήμου

© **«Επί το μέγα ερείπιον, η Ελευθερία... ολόρθη»** {Ανδρέας Κάλβος, *Εις Ψαρά*}

Η χώρα μετατρέπεται σε ερείπια. Δυσκολεύεται να αντιμετωπίσει τα προβλήματά της και τους κινδύνους που την απειλούν. Οι επιμέρους κινήσεις δεν αρκούν. Χρειάζεται μια μεγάλη κοινωνικοπολιτική αναμόρφωση, συνώνυμη με το αίτημα, **να έρθει η κοινωνία στο προσκήνιο**. Αυτή η διαπίστωση, αγκάθι απέναντι σε κάθε αποσπασματικό σχεδιασμό, διαπερνά κάθε διαδικασία. Αφορά και τις δημοτικές εκλογές! «Δήμος», είναι ο κατ' εσοχήν χώρος για την εκδήλωση της ανθρώπινης πρωτοβουλίας και της υπέρβασης του ιδιωτικού. Ήδη, μπροστά μας, συντελείται η εκτεταμένη και αθόρυβη συνέγερση των τοπικών κοινωνιών, σ' ένα κλίμα αλληλεγγύης και αλληλοϋποστήριξης που αντιστρατεύεται τον κοινωνικό αυτοματισμό. Η κοινωνία βάλλεται και δίνει από το υστέρημά της. Συγκροτεί μια νέα κοινωνικότητα που πυκνώνει τη συσπείρωση και την ανθρωπιά μεταξύ των ανθρώπων. Η Αυτοδιοίκηση, όχι μόνον οφείλει να εναρμονιστεί με αυτή την εξέλιξη, αλλά και να την αναβαθμίσει, θέτοντας ως στόχο τη **δημοκρατική αναδιοργάνωση της πόλης**. Αυτή είναι η συμβολή που μας αναλογεί, ταυτόχρονα αίτημα των καιρών και η οπτική της «Δράσης» μπροστά στις δημοτικές εκλογές.

© **Οι δημοτικές εκλογές είναι βαθιά πολιτικές!**

Ενώ η μνημονιακή κρίση δονεί συθέμελα την ελληνική κοινωνία, οδηγώντας όλο και περισσότερα τμήματα του πληθυσμού στην εξαθλίωση και στην ανέχεια, τα στηρίγματα του απαξιωμένου πολιτικού συστήματος αναζητούν αμφίεση για να διασωθούν. Όλοι σχεδόν οι συνδυασμοί εμφανίζονται ως ανεξάρτητοι, ομολογώντας έτσι, την πρωτοφανή πολιτική σημασία που εμπεριέχουν αυτές οι εκλογές, καθώς ανιχνεύεται η ιστορικής σημασίας πολιτική τομή απέναντι στα μνημόνια, την τρόικα, τις κυβερνήσεις «εθνικής σωτηρίας» και τα πειράματα του νεοφιλελευθερισμού. Η κοινωνική οργή που ορθώθηκε στις μεγάλες απεργίες και τα συλλαλητήρια, που εκφράστηκε στις πλατείες και στις λαϊκές συνελεύσεις, που συγκρούστηκε με την πιο άγρια κατασταλτική πολιτική, που έγινε ελπίδα αλλά και ματαίωση, θα αναζητήσει τώρα έκφραση και στην κάλπη. Παντού, σε κάθε δήμο, κάθε διοίκηση θα κριθεί και πολιτικά. Το ίδιο και στα Βριλησσία. Η διοίκηση Ιωαννίδη θα αξιολογηθεί και ως νοοτροπία, και ως πολιτική στάση και ως κομματική έκφραση.

© **Δίνοντας υπόσταση στο αυτοδιοίκητο**

Όλα όσα συντελούνται κεντρικά και κάπου «μακριά», τελικά διακλαδώνονται και φθάνουν ως την πόρτα μας. Η Αυτοδιοίκηση, έχοντας ήδη χάσει κάθε στοιχείο λαϊκής συμμετοχής και κινηματικής παρέμβασης, ακρωτηριάζεται και από τις κυβερνητικές πολιτικές: Περιστολή πόρων, κατάλυση της αυτοτέλειάς της, του κοινωνικού της έργου, απολύσεις και διαθεσιμότητα, ιδιωτικοποιήσεις χώρων και υπηρεσιών, καταστροφή του περιβάλλοντος, δάνεια και χρέη. Ο «Καλλικράτης» δημιουργεί ένα τοπικό κράτος κατ' εικόνα και ομοίωση του κεντρικού, προσαρμόσιμο στο συνολικό σχεδιασμό. Δήμοι και Περιφέρειες, συνδεδεμένοι απευθείας με την Ευρωπαϊκή Ένωση, εντάσσονται στην στρατηγική της άμεσης δημοσιονομικής προσαρμογής, του ελέγχου και της κατανομής των πόρων (μέσω του ΕΣΠΑ), εξυπηρετώντας τις ανάγκες του επιχειρηματικού και τραπεζικού κεφαλαίου. Ή θα συνεχιστεί, λοιπόν, η μετάλλαξη του δήμου ή θα επιχειρηθεί η ανάστροφη πορεία, με την κινητοποίηση της κοινωνίας, σ' έναν κοινό αγώνα αιρετών, δημοτών και εργαζομένων, που προϋποθέτει ρήξεις, όποτε απαιτηθεί. Για να ακουστεί πιο δυνατά και το αίτημα της κατάργησης του «Καλλικράτη».

© **«Νέα Πνοή», χωρίς πνοή!**

Σ' αυτό το τοπίο, η «Νέα Πνοή» του κ. Ιωαννίδη, αντιμετώπισε τον δήμο σαν μια μηχανή ανάθεσης εργολαβιών και σαν γραφείο δημοσίων σχέσεων. Ολοκληρώνει δύο θητείες, χωρίς να αφήνει πίσω της την ελάχιστη παρακαταθήκη διαλόγου ή συμμετοχικών διαδικασιών. Αφήνει, όμως, την πόλη χωρίς οργανωμένες κοινωνικές υπηρεσίες, χωρίς αθλητικούς χώρους, χωρίς μία εξοπλισμένη αίθουσα πολιτισμού, χωρίς 3^ο Λύκειο, χωρίς ένα επιπλέον τετραγωνικό μέτρο ελεύθερων χώρων, με λιγότερους και πιο ανασφαλείς εργαζόμενους (που «χρησιμοποιούνται» αντί να στηρίζονται και να αξιοποιούνται), με υψηλότερο δανεισμό. Σ' αυτό το τέλμα συντηρητισμού και διεκπεραίωσης, πρέπει να δοθεί τέλος. Είναι η στιγμή να επενδύσουμε σε μια νέα **κοινωνική συνείδηση**. Σε μια νέα σχέση μεταξύ δήμου και δημότη, έναν τρόπο διοίκησης που θα υλοποιεί το αυτοδιοίκητο, συγκροτώντας μια πραγματική Πόλη. Όπου ακόμη και ειλημμένες αποφάσεις, όταν δεν υπερασπίζονται τις ανάγκες των πολιτών, θα ανακαλούνται.

⊙ **Επενδύοντας στη δύναμη της κοινωνίας, όχι στην εναλλαγή!**

Οι δήμαρχοι έχουν να αντιτάξουν στα σημερινά αδιέξοδα την κοινωνική δύναμη. Να στραφούν στους δημότες τους, αντί στους προθαλάμους των υπουργείων και στις ημερίδες του κ. Φούχτελ, οργανώνοντας την επιβίωση των κοινωνιών τους στον αντίποδα των πολιτικών της τρόικας. Τα Βριλήσσια έχουν κι' αυτά ανάγκη από μια ελπιδοφόρο προοπτική, από αξίες που θα απελευθερώσουν την κοινωνική δυναμική. Αλλιώς δεν αντιμετωπίζονται τα προβλήματα που έχουμε ως εργαζόμενοι, ως άνεργοι, ως συνταξιούχοι, ως μαθητές, φοιτητές, γονείς, ως πολίτες. Η αναγκαία **αλλαγή νοήματος** του ρόλου του δήμου, υπερβαίνει την προσδοκία της εναλλαγής στην τοπική εξουσία. Δεν αρκεί μια διοίκηση καλών προθέσεων, όταν ζητούνται κατακτήσεις που θα εγγράφονται και σε θεσμικό επίπεδο. Δεν αρκεί η ενότητα στη βάση των κοινών προβλημάτων, αν δεν συμφωνηθούν οι αιτίες τους. **Η «Άλλη Πόλη» είναι μια πόλη που αντιστέκεται και συγκροτείται ταυτόχρονα.** Η τοπική διοίκηση δεν υπάρχει για να κατευνάζεται η δίψα για εξουσία των αντιπολιτευόμενων. Επίδικο των εκλογών είναι ο ρόλος και η θέση της **λαϊκής παρουσίας** στους δήμους, η συγκρότησή της σε τροχιά αυτονομίας, όχι η διαχείριση των αιτημάτων της. Η αντιμετώπιση της Πόλης ως κοινωνικής σχέσης, η αξιοποίηση της κοινωνικής διαθεσιμότητας που σήμερα σπαταλιέται ή εμποδίζεται, ο προσανατολισμός της. Ζητείται η επαναθεμελίωση του «τοπικού», όχι μέσω της μικροπολιτικής, αλλά μέσω της δημοκρατίας, που θα κινητοποιεί πολίτες, όχι ψηφοφόρους.

⊙ **Δημοκρατία είναι η συλλογική δράση στο προάστιο!**

Η κινηματική διάσταση της πολιτικής είναι η ανάσα για το ζωντάνεμα της δημοκρατίας. Οι ριζοσπαστικές κινήσεις της γειτονιάς καλούνται σήμερα να αναμετρηθούν με την προοπτική της **πλειοψηφικής** αποδοχής τους. Να ανοιχτούν σε όλη την κοινωνία, διατηρώντας τα χαρακτηριστικά τους. Να καθορίσουν μια νέα σχέση με εκείνα τα κόμματα, (η πολιτική αρθρώνεται μέσα από κόμματα), των οποίων η αυτοδιοικητική προοπτική συναντιέται με τους στόχους τους. Τα κόμματα εμπλέκονται στη ζωή της πόλης, επηρεάζουν, αλλά δεν καθορίζουν τις πρωτοβουλίες και τα όριά τους. **Η αυτονομία** είναι απαίτηση των καιρών και συστατικό προτέρημα της «Δράσης». Ο δημότης θέλει μια αποτελεσματική τοπική διοίκηση, όμως δεν θέλει να νοιώθει «πελάτης», ούτε του κράτους, ούτε του κόμματος, ούτε των διοικούντων. Θέλει να εισακούεται, να μετέχει, να συνδιαμορφώνει, να «σφραγίζει», να ελέγχει, να μην εξοστρακίζεται στον «Κανένα» και στο απρόσωπο των δημοσκοπήσεων. Ζητά να μετέχει και σε Κοινωνία και σε Πολιτική. Ζητά επιτέλους μια «άλλη» **κοινωνική και πολιτική συγκρότηση.**

⊙ **Ο πολιτισμός, αντίδοτο στην αλλοτρίωση!**

Απέναντι στον εκβαρβαρισμό και την αλλοτρίωση, ο πολιτισμός λειτουργεί ως το «γενικό αντίδοτο». Η ανθρώπινη δημιουργικότητα διψά να υπερβεί τα όρια του ατομικού. Να βρει δίοδο, να γίνει «κοινό κτήμα». Αυτό υλοποιείται προνομιακά στον αυτοδιοικητικό χώρο, αν αυτός υπάρχει και λειτουργεί, και εξασφαλίζει προϋποθέσεις για την ανάδυση της καλλιτεχνικής έκφρασης και δημιουργίας. Μια τέχνη που αρθρώνεται στην πόλη, της δίνει υπόσταση. Γι' αυτό χρειάζονται υποδομές και μέριμνα, ώστε ο πολιτισμός να γίνεται προσβάσιμος και ενταξιακός προς κάθε πολίτη, τμήμα μιας «άλλης» καθημερινότητας, εμποτίζοντας πράξεις και συμπεριφορές, ιδίως σήμερα, που η ελληνική κοινωνία αναβιώνει τον «πολιτισμό» της φασιστικής και ρατσιστικής βαρβαρότητας. Η **πολιτισμική αναγέννηση**, όχι μόνο συμβαδίζει, αλλά συχνά προηγείται της προσπάθειας αλλαγής της πόλης.

⊙ **Οι εκλογές, υπόθεση της τοπικής κοινωνίας!**

Η προοπτική που σκιαγραφήσαμε, μπορεί να βρει έκφραση στην εκλογική αναμέτρηση. Με τη συγκρότηση ενός **ανατρεπτικού ρεύματος παρουσίας των πολιτών στα πράγματα**, προσπάθεια στην οποία η «Δράση», από το 2006 είναι προσανατολισμένη και διαθέσιμη. Μπροστά στις προκλήσεις, **δε λέμε όλοι τα ίδια.** Δεν ξεκινάμε όλοι από την ίδια αφετηρία. Ούτε το ίδιο παρελθόν έχουμε, ούτε δείξαμε την ίδια αξιοπιστία. Αναζητούμε συμπίεση με όσους αγωνίζονται σε διάφορους χώρους στο προάστιο και αντιλαμβάνονται εξίσου την ανάγκη να συνδέσουν τις επιδιώξεις τους με τη συγκρότηση μιας «άλλης» κοινωνίας. Συμπράττουμε ως πολίτες, με πολίτες. Με τη νεολαία, που διατηρεί επιφυλάξεις αλλά προσβλέπει σε ένα καλύτερο μέλλον. Όχι με «παράγοντες», γνώρισμα μιας αδιαμόρφωτης κοινωνίας, που εξέθρεψε τις συμπεριφορές, που σήμερα καλούμαστε να ανατρέψουμε. Ούτε με αυτούς που συνεχίζουν να διαλύουν τη χώρα και τον κοινωνικό της ιστό. Έχουμε να φτιάξουμε το δήμο από την αρχή και να τον κρατήσουμε όρθιο! Αναβολές και καθυστερήσεις, δεν χωρούν. Έχουμε επίγνωση των δυσκολιών, αλλά και ισχυρή θέληση να το καταφέρουμε. Μαζί σας!

Θα πάρουμε πίσω το δήμο και τη ζωή μας, θα πάρουμε πίσω τη χώρα μας!